

ubi proximè, Mastr. lib. 1. cap. 2. ex num. 17. Flor. Di. z. variar. lib. 1. q. 8. num. 10. Antunn. sup. part. 2. lib. 1. cap. 12. ex num. 45. Escal. Cazophylac. Reg. part. 2. lib. 1. cap. 12. in princ. Idem de inferioribus Dominis scripsit post alios Mastr. num. 30.

23 Licet Rex præponere Rectores populis te-
neantur propriis expensis, non tamen opus erit
ad libitum subditorum huic muneri satisfieri,
ideò cum in Hispania quondam provifum foret
Rebuspublicis de iustitiæ administratione
per iudices ordinarios, qui eligi consueverant,
prout asseritur sup. num. 19. non erat cogendus
Rex, postulantibus populis, Prætores
concedere cum dispendio regii Erarii, sed
postulantium expensis, ut cavetur in l. 5. tit.
5. lib. 3. Recop. & observat Molin. & Mastr.
ubi proximè

Ibi: Duo tamen sunt in hac.

24 Hodie mittuntur non petiti Correctores
ad civitates, & villas, ex quarum bonis
salaria percipiunt, quod ex consuetudine
consensu tacito populorum comproba sustine-
tur. Adde Bobadill. in calce sue Politicæ, ubi
cunctos recenset, salaria correctorum, & unde
salvantur ostendit.

Verf. In his verò civitatibus.

25 Rex intra limina sui domini omnium ju-
risdictionum absolutus est Dominus, quas pro
arbitrio valet tollere, restringere, ac amplia-
re, ut cum plurimis docuit Salg. de recent.
Bullar. p. 1. c. 14. ex num. 2. & adnotatur
sup. c. 1. num. 159. ideò Correctores civitati-
bus etiam non petentibus præficit, licet muni-
cipales Magistratus eligendi facultate potiantur.
Non sic Magnates, alique vassallorum Domi-
ni, nisi ex oppidorum voluntate, seu petiti-
one, præscriptione, vel alio titulo. Bobad.
lib. 2. cap. 16. num. 70. Larrea alleg. fsc. 70.
num. 2. Azeved. in l. 1. num. 2. tit. 5. lib. 3.
Recop. Antunn. de donat. reg. part. 3. cap. 44.
num. 28. Molin. disp. 12. num. 1. 2. Sed si
Princeps subdito concesserit villam, ad quam
Rectorem mittere solebat, eodem jure uti do-
natarius non prohibebitur, nec deterior fiet
populi conditio: de quo cogita.

Ad Num. 6.

26 Obtinens à Principe jurisdictionem etiam
cum mero ac mixto imperio, de causis appel-
lationis, nisi concedatur expressim, nequit
cognoscere. Est de jure verior ac frequentior
sententia. Mastrill. de Magistrat. lib. 4. cap. 16.
num. 77. Cancr. variar. lib. 3. cap. 13. à num.
244. Molin. d. disp. 12. num. 2. versic. In qui-
busdam, ad fin. Bobad. lib. 2. cap. 16. num. 76.
ubi plures Azeved. in l. 1. num. 40. tit. 1.
lib. 4. Recop. Mart. de jurisd. part. 4. cas. 198.
num. 2. Sed apud nos Domini inferiores per
appellationem à sententiis fuorum iudicum adi-
ri possunt ex constitutione quadam Joannis II.
Guadalaxaræ edita, cuius statim mentio
fiet, ejus contextu expresso. Greg. Lop. in
l. 18. gloss. 2. tit. 23. p. 3. ubi quod in praxi
servatur. Pichard. in manud. ad prax. part. 4.
§. 8. num. 8. Avend. de exeq. mand. cap. 5. num.
2. vers. Et licet, Bobad. d. cap. 16. ex num. 77.

Contrarium, non obfistente præfata lege, te-
nent. Azeved. sup. num. 42. Molin. d. verf. In
quibusdam, ad fin. Cur. Philip. part. 5. §. 1.
num. 9. Aviles, etsi nil decidat, videndus
in cap. 38. Prætor. verb. Ante nos, num. 3.
qui in fine refer. Palat. Rub. distinguentem in-
ter Prætores Dominorum generalem, ac par-
ticularem, instar Vicarii Episcopi. Cancr. variar.
part. 3. cap. 13. num. 249.

Ibi: Et probatur, quia cum idem
sit Tribunal.

Hac paritate utuntur arguentes Azeved.
Bobad. Avil. & alii.

Verf. Secunda conclusio.

A Magistratibus municipalibus, seu Alca-
des ordinarios, à populo electis, & à Domi-
no oppidi confirmatis, ad ipsum provocatur.
Ita sentiunt omnes nuper laudati, ut Molin.
Boad. Avil. Azeved. Cur. Phil. Hos iudices
ordinarios dum Domini confirmant, eis pro-
priam jurisdictionem conferunt. Molin. de just.
& jur. tract. 5. disp. 12. num. 2. vers. In qui-
busdam. Imò ipsos eligere videntur, non ele-
ctionis actus confirmati tribuitur. Glossa verb.
Auctoritate nostra, in cap. Apostolica, de prob.
in 6. ubi Barbosa collect. num. 3. Larrea Granat.
decis. 41. num. 15. Fontanel. de pact. nuptial.
claus. 4. gloss. 10. part. 1. num. 137. Antunn.
de donat. Reg. part. 3. cap. 44. num. 30.

Ibi: Quod non sit omninò idem
Tribunal.

Etsi eadem sit jurisdictione, non est tamen
idem tribunal, superius namque habetur re-
spectu ordinarii iudicium, quapropter ad
dominum oppidi provocatur, ut de Episcopi
Vicario foraneo scripsit Pichard. d. part. 4.
prac. 8. num. 2. Unde Domini nequeunt avo-
care causas pendentes coram iudicibus hujus-
modi in populis domini sui. Avend. de exeq.
mand. cap. 5. num. 12. Illud etiam idem
observat cap. 6. num. 2. quod licet Domini
inferiores possunt de appellatione cognoscere,
non tamen de nullitate sententiæ principaliter
proposita.

Ad Num. 7.

Hanc legem de Guadalaxara præter re-
latos sup. num. 25. memorant Montalv. in
Repertor. leg. regn. verb. Appellari potest. Bo-
nifac. de peregrina verb. appell. quest. 5. gloss.
Omissis mediis, part. 1. Palac. Rub. de jure
& obtent. regn. Navar. part. 2. §. 4. cuius
seriem integram expendit Aviles ubi proximè.
Verba autem; quæ faciunt ad rem, sunt
hæc: Ordenamos y mandamos que quando los
vezinos y moradores de los lugares de los Senno-
rios se sintieren por agraviados de alguna senten-
cia que dieren el Alcalde, o Alcaldes (en que el
derecho otorga apelacion) que apelen para ante su
Sennor, o para ante el su Lugarteniente, que
oviere de oír sus apelaciones. Quæ constitutio
condita apparet die vigesima secunda Aprilis,
anno 1390. & à successoribus Regibus exequi jus-
ta, teste Avilesio ubi supra: sed à nova Regia-
rum legum compilatione rejectum esse constat.

Verf.

Verf. Tertia conclusio.

29 Eisdem mediis, quibus jurisdictionem qua-
ri quoad primam causarum cognitionem asse-
ruimus sup. cap. 1. num. 148. poterit quoad
secundam instantiam comparari, neminiquè
dubium videtur, quin Princeps valeat istam
tribuere facultatem, suprema semper sibi re-
servata potestate. Avend. sup. cap. 5. num. 2.
vers. Et licet. Imò ex generalitate & ampli-
tudine verborum privilegii translata æstimabi-
tur jurisdictione quoad appellationes, veluti si
asseratur, quod donatarius valeat causas libe-
re definire. Mastril. d. cap. 16. num. 80.

Verf. Quarta conclusio.

30 Domini vassallorum, quibus jus est cognos-
cendi de appellationis causis, possunt per
suos Vicarios ad id deputatos illud munus ex-
ercere, & ab his non ad ipsos Dominos, sed
ad Regem provocatur. Ita cavetur præfata
lege de Guadalaxara, ibi: Y si de la senten-
cia del Sennor o del su Alcalde o Alcaldes se sin-
tiesen agraviados, que puedan apelar para ante
nos, o para ante nuestros Alcaldes. Greg. Lop.
in l. 18. gloss. 2. tit. 23. p. 3. Avil. sup. verb.
Ante nos. Mastril. d. cap. 16. num. 75. Guttier.
Practic. lib. 1. quest. 42. in fin. Avend. d. cap. 6.
num. 3. vers. Item in casibus. Bobad. lib. 2.
cap. 16. num. 77. Azeved. in l. 1. num. 40. tit. 1.
lib. 4. Recop. Cancr. var. part. 3. cap. 13.
num. 244.

Ad Num. 8.

31 Hæc apud nos nequaquam observari, testis
est Bobadil. d. cap. 16. num. 79. sed causæ
specialiter per Dominos inferiores commissæ,
per appellationem devolvuntur ad ipsos. Vide
sup. num. 25. in fin. & Cancr. variar. p. 3.
cap. 13. num. 249.

Ibi: A delegato appellandum esse
ad delegantem.

32 Hæc juxta distinctionem capitis Super qua-
stionum 27. §. Porro, de offic. deleg. an scilicet
delegans quid sibi reservaverit, saltem exequu-
tionem, cap. Si delegatus 7. eod. in 6. necne,
quam observant Gregor. Lop. in l. 21. gloss. 1.
tit. 23. p. 3. Molin. de just. & jur. tract. 5.
disp. 21. num. 5. 6. Barbosa in collect. ad d.
cap. Super questionum, num. 7. & late in d. cap.
Si delegatus, à num. 6. Scacc. de appellat.
quest. 8. num. 32. Tusch. lit. A, concl. 352.
num. 40. quam canonicam decisionem (solido
nixam fundamento, de quo Barbof. in d. cap.
Si delegatus. Tondut aliud agens de prævent.
judic. part. 2. cap. 3. num. 4. & 5.) etiam de
jure communi servandam esse asserunt præfati,
& communiter docent Interpretes, teste Bar-
bosa in d. cap. Si delegatus, num. 11. Idem de
jure nostro Regio tenet Gregor. Lop. ubi pro-
ximè, non obstantè dicta lege 21. Partitæ,
quæ contrà decidere videtur. Et hæc procedunt
in delegato subdelegante.

D. de Faria Covar. Enuel.

Ibi: Huic rationi accedit elegans.

De Vicariorum differentia videndu Barbosa 33
de potest. Episc. part. 3. allegat. 54. ex num. 18.
& de jur. Eccles. lib. 1. cap. 15. num. 3. Molin.
sup. d. tract. 5. disp. 10. Tusch. lit. V, concl.
183. & concl. 186. Generalis ordinaria jurisdic-
tione fungitur, idemque tribunal cum suo
Episcopo censetur obtinere; ideo non appella-
tur à Vicario hoc ad Episcopum. Foraneus
delegatus habetur, diverso inferiorique tribu-
nali sedet; unde ab eo ad Episcopum jure
appellatio procedit. Tusch. ubi proximè, Mo-
lin. num. 1. & 4. ubi quod consuetudo non va-
leret, ut à Generali Vicario ad Episcopum
provocaretur. Paz in prax. tom. 2. prelude. 3.
num. 5. Pichard. manuduct. part. 4. prac. 8.
num. 2. Cancr. d. cap. 13. num. 248. & 253.
Barbosa pluribus cumulatis, in collect. ad
cap. 2. ex num. 8. de consuetud. & regulariter
à delegato Episcopi ad eundem, non ad Me-
tropolitanum appellatur, ut ex multis docet
Barbosa de jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 7. nume-
ro 69. & est regulare. Parlad. differ. 129.
numero 14.

Ibi: Quem ob rem Joan. Lupus.

Cujus sententiæ meminimus sup. num. 25.

Ibi: Tertio adversus.

Contra Baldum tenet Cujac. lib. 1. quest.
Papin. in l. 5. ff. de offic. Proconsul. quem con-
sulas. Vide infra num. 37.

Verf. His tamen utrunque.

Fraudis ob suspicionem (quæ nunquam 34
præsumitur) non est jus suum cuique aucten-
dum: verumtamen si constaret, quod Domi-
nus aliquis vassallorum datâ operâ causas
delegaret, ut ad se provocaretur in præjudi-
cium regie jurisdictionis, tunc quidem ad ip-
sum nequiret appellari. Sic observatur in Epi-
scopo delegante ad illudendam Metropolitanæ
jurisdictionem; nam à delegato ad hunc ap-
pellabitur, omisso suffraganeo delegante. Marc.
Anton. Genuens. in Pract. Archiep. Neap. cap.
70. num. 7. vers. Limita secundo. Barbosa d.
cap. 7. num. 69.

Verf. Sed & Carolus.

Jure Cæsareo non appellari à delegato ad 35
delegantem, docent etiam Cujac. lib. 1. qua-
stion. Papin. in l. 5. de offic. Proconsul. Fachin.
controvers. lib. 1. cap. 78. Pichard. in manuduct.
part. 4. prac. 8. num. 3. quod videtur accipien-
dum ac limitandum ex præmissis sup. num. 32.
Aliud sentiunt de iudicibus datis, à quibus ad
dantes provocatur, l. 1. §. 1. & seq. quis & à
quo appell. l. Imperatores 21. de appell.

Ibi: Nam si Præfes Provincie.

Indistinctè nostrates docent, à Correctorum 36
Locumentibus ad illos provocare non licere.
Azeved. in l. 10. tit. 5. lib. 3. Recop. Cur. Phi-
lip. part. 5. §. 1. num. 9. & alii plures apud
Bobad. lib. 1. cap. 12. num. 37. ubi limitat in
appellatione ab interloquutionis.

F

Verf.

Verf. *Quod verò ex Baldo.*

- 37 A Vicario non esse appellandum ad illum, cujus vicem gerit, tenet Cujac. lib. 1. *question. Papin. in l. 5. ad med. de offic. Procons. & lib. 19. respons. ad l. 23. de appellat.*

Ibi: *Quamobrem fortassis.*

Merito D. Covar. hæsitat, tum propter contrariam praxim, de qua Bobadilla testatur: tum propter objecta juris principia. Ubique quod consuetudo, optima legum interpret introduxerit, servari oportebit.

Ad Num. 7.

- 38 Jure nostro Regio licet appellare, omisso inferiori Domino, vel Magistratu, ad quem immediatè causa appellationis spectat, ad Regem, seu Suprema Prætoriam, l. 18. tit. 23. p. 3. ubi Greg. Lop. gloss. 2. l. 1. tit. 1. l. 14. tit. 18. lib. 4. Recop. & utrobique Azeved. Avil. in c. Prætor. 38. verb. *Ante nos*, num. 1. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 16. num. 80. Guttier. pract. lib. 1. cap. 42. Pichard. supra part. 4. præc. 8. num. 8. Hermos. in l. 9. gloss. 11. num. 64. tit. 4. p. 5. Paz in Praxi, tom. 1. part. 6. proem. num. 43. Villalob. antin. Jur. lit. A. num. 62. Cur. Philip. part. 5. §. 1. num. 8. quod limitandum videtur in appellatione à subdelegato, cui delegatus Principis causam commisit, reservata jurisdictionis parte, ad quem necessariò provocari debet, cap. Si delegatus 7. de offic. delegati, in 6. ubi Barbofa in collect. num. 12. Molin. sup. disp. 21. num. 6. Paz tom. 2. part. 5. cap. unic. num. 4. Alia limitatio habetur in l. 4. tit. 24. p. 2. cujus meminit Gregor. Lop. in d. l. 18. gloss. 2. in fin. & Azev. in l. 1. num. 22. tit. 1. lib. 4. Recop.

Ibi: *Idem enim ex Jure Pontificio.*

- 39 Similiter Pontificiis sanctionibus ad Sedem Apostolicam, omisso medio, appellatio permittitur, cap. Si duobus 7. de appell. cap. ad Romanam 8. 2. quest. 6. l. 5. tit. 5. p. 1. Scaccia de appellat. quest. 7. num. 46. Cujac. in d. cap. Si duobus. Azeved. in l. 1. num. 21. tit. 1. lib. 4. Recop. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episc. part. 2. fund. 1. num. 25. Marant. de ordin. judiciar. part. 6. cap. 7. de appellat. num. 369. Solorz. de jure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 9. num. 15. & alii plurimi apud Barbof. in collect. ad cap. Dilecti 66. num. 3. de appellat. & in cap. Quia circa, num. 25. de privileg. quem vide in d. cap. Si duobus, num. 2. Limitatur in sententia subdelegati, cui Papæ delegatus non in totum causam mandavit; nam ab illo est necessariò provocandum ad delegantem, d. cap. Si delegatus. ubi Barbofa num. 12. Scacc. ubi proximè, num. 63. 64. ubi ratio. Secundò limitatur in novo Indiarum orbe, quia non licet ad Sedem Apostolicam provocare; sed in hujusmodi regionibus causæ Ecclesiasticæ jubentur terminari ex Bulla Gregorii XIII. quam refert Solorz. sup. num. 12.

- 40 Jure autem Cæsareo Imperiale Auditorium per appellationem, omisso medio, adire non permittitur, l. Imperatores 21. de appellat.

Cujac. Pichard. ac Villalob. ubi proximè. Tusch. lit. A. concl. 352. num. 50. & concl. seq. in fin. Barbofa in collect. ad d. cap. Quia circa, num. 24. Scacc. d. quest. 7. num. 30. Greg. Lop. in l. 18. gloss. 2. tit. 23. p. 3.

Ibi: *Jure tamen Pontificio.*

Ad legatum de latere poterit appellari, 41 omisso medio. Tusch. d. concl. 352. num. 57. Pichard. de manu duct. 4. præc. 8. num. 8. Cur. Philip. sup. §. 1. num. 3. Paz tom. 2. part. 5. cap. unic. num. 4. Scacc. d. quest. 7. num. 103. ubi alia limitationes ad resolutionem traditam sup. num. 38. Imò si appellatio ad Pontificem interponetur in partibus à sententia Legati, hic de justitia propria sententiæ cognoscet. Salgad. de Reg. protect. part. 2. cap. 13. num. 234. Scacc. sup. quest. 17. limit. 2. num. 66.

Ibi: *Quin & omisso medio.*

Appellatio, omisso medio, quoties permissa non est, nullius momenti habetur, ita ut judex mediatus, ad quem pars provocavit, etiam altera non opponente, procedere non valeat. Sic sentit Pichard. d. præc. 8. num. 7. ratio est, quia in secunda instantia non datur prorogationi locus. Avend. de exeq. mand. cap. 6. num. 1. Carleval. cum plurimis de judic. lib. 1. tit. 3. disp. 7. sect. 5. num. 1224. Contrarium tamen tenent Gregor. Lop. in l. 18. gloss. 1. tit. 23. p. 3. Barbofa in cap. Dilecti 66. in fin. de appellat. Tusch. lit. A. conclus. 352. num. 56. Petr. Barbofa in l. 1. art. 1. num. 166. ff. de judicis. Carleval. sup. num. 1227. de quo Scacc. d. quest. 7. num. 17. 26. & 105. ubi distinguit, ut Jure Canonico sustineatur appellatio, non Civili. Narbon. sup. p. 1. num. 166.

Quomodocunque judex à quo tenetur appellati, omisso medio deferre, & judex ad quem remittere causam ad tribunal immediatum, nisi ex partis appellatæ procedere valeat assensu. Azeved. in l. 7. num. 40. tit. 18. lib. 4. Recop. Pichard. d. præc. 4. num. 7. Cur. Philip. supra. Idem juris erit si appelletur ad judicem parem illi, qui sententiam tulit, l. 18. tit. 23. p. 3. ubi Greg. Lop. gloss. 3. Villalob. antin. Jur. lit. A. num. 63. qui de jure communi inutilem profus hujusmodi appellationem advertunt: consentit Scacc. de appellat. quest. 2. num. 9. & 13.

Ad Num. 10.

Curia verbum multifariam usurpatur, ut 44 videre est apud Alex. ab Alex. dier. gen. cap. 16. ubi Tiraq. Brisson. de verb. signif. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. §. 1. à princ. Petr. Sord. cons. 311. num. 31. Antunn. de donat. Reg. part. 2. lib. 1. cap. 24. num. 1. cum seqq. Boër. tract. magn. consi. addit. 2. à num. 167. Petr. Barbofa in l. 1. §. Legatis, num. 40. de judic. Camil. Borrel. in addit. ad Bellug. in specul. Princ. rubric. 1. verb. Curia. Nomine Curiae comprehenduntur leucæ quinque in circuitu quæ ad ipsam spectant. Greg. Lop. in l. 27. gloss. 1. tit. 9. p. 2. Montaigne de Parlam. p. 1. num. 5.

Ibi:

Ibi: *Sic denique quod Innocentius.*

Confule Gonzal. ubi proximè. Mar. Alter. de censur. tom. 1. disp. 9. lib. 5. cap. 3. Petr. Barbof. sup. num. 37. Garc. de Benef. part. 5. cap. 1. à num. 387. & alios apud Barbof. in collect. ad cap. 2. num. 17. de præbend. in 6.

Ibi: *Olim autem.*

De his Variar. lib. 4. cap. 1. videnda quæ scripsimus.

Verf. *Ceterum Castella Rex.*

- 45 De institutione, ac distinctione Prætoriorum hujusmodi Supremorum, Senatorum numero, causisque de quibus cognoscere possunt, extat titulus 4. lib. 2. Recop. ac in l. 2. Curiae nuncupantur, de quibus plures apud Solorz. de jur. Indiar. lib. 4. cap. 3. num. 5. Paz in praxi, tempor. 1. ex num. 17. Monter. pract. tract. 5. in princ. Parlad. differ. 10.

Ibi: *Quibusdam negotiis exceptis.*

- 46 Multa recenset Solorz. supra ex num. 17. observans ampliorem jurisdictionem concessam ob nimiam distantiam Cancellariis novi Indiarum orbis, quam Castellæ summis Prætoribus. Alia negotia discet ex l. 2. l. 23. tit. 4. l. 22. l. 81. l. 83. tit. 5. lib. 2. Recop. & ex additis ad d. tit. 5. Adde Alfar. de offic. Fisc. gloss. 24.

Verf. *Sed hec Auditoria.*

- 47 Suprema Castellæ Prætoriam Cancellariæ vocantur; nam litteræ quæ per illa expediuntur, sigillo signantur Regali à ministro ad id deputato, qui Cancellarius dicitur à cancellando, seu scindendo quæ perperam confecta repererit, l. 6. tit. 15. p. 3. l. 5. cum sequent. tit. 15. lib. 2. Recop. In Castellæ magnus est Cancellarius Toletanus Præful. De Cancellarii dignitate agit Greg. Lop. in l. 4. tit. 9. p. 2. Joan. Montaigne tract. de auctor. Magni Conc. num. 5. & 6. Chaffan. in catalog. glor. mund. part. 7. confid. 7. Menoch. de arbitrar. cas. 68. num. 7. 11. 19. Did. Per. in l. 1. tit. 4. lib. 2. Ord. Azor. Institut. moral. part. 2. lib. 8. cap. 36. quest. 1. in fin. Avend. in Diction. verb. Canciller. Matienz. Dialogi Relator. part. 1. cap. 4. ex num. 5.

SUMMARIUM.

- 1 Curia Principis omnibus subditis forus est communis, ut quisque ibi repertus possit conveniri.
 - 2 Roma hodie cunctis Ecclesiasticis forus communis est, ac laicis qui in temporalibus Sedi Apostolica sunt subiecti.
 - 3 Locus ubi Prætorium Regium existit, est forus communis.
- In Rebuspublicis liberis forus est communis ubi residet supremum gubernium, ibid.
D. de Faria Covar. Enucle.

- 4 Convenus in Curia usque ad causæ definitionem causam prosequi compellitur.
 - 5 Roma quondam patria communis dicta, & quare.
 - 6 Reus num possit accusari apud Curiam pro crimine alibi patrato, & num. 7.
 - 8 Ex legatione, & aliis causis necessariis in Curia residentes nequeunt ut in foro communi conveniri.
 - 9 Idem erit, si ex causa justa, & probabili quis ad Curiam accesserit.
 - 10 Legati gaudent jure revocandi domum etiam adversus personas privilegiatas, quanquam per sordes munus legationis obtinuerint.
 - 11 Legatis præ ceteris similiter privilegiatis, quæ specialiter concedantur.
 - 12 Habens privilegium revocandi domum, dum est in Curia, poterit in proprio conveniri domicilio: sed si lesus probetur, restitutione juvabitur.
 - 13 Lex 4. tit. 3. p. 3. conciliatur cum lege 2. §. Omnes, de judic.
 - 14 Hujusmodi privilegiati, præter Legatum, in Curia ad iudicium vocari possunt ex contractibus extra provinciam sui domicilii celebratis, nisi ut viatores contraxerint.
 - 15 Legatus convenitur Roma, si in Italia sub tempus legationis se obligaverit.
 - 16 Legatus, & similes in Curia respondere tenentur pro obligationibus contractis tempore residentia necessaria.
 - 17 Qui forum sortitur in loco contractus, ibi comparere in iudicio compellitur, etsi illuc ex causa necessaria pervenerit.
 - 18 Legati, & alii pariter privilegiati, si convenierint quemquam in iudicio, reconventioni subiacent: & utrum ex hoc quilibet in eos agenti respondere cogatur.
 - 19 Limitatur.
 - 20 Legati dum munere suo funguntur in Curia, nec propria negotia gerere possunt, nec litigare, nisi de Principis facultate.
 - 21 Legati, ac ceteris privilegiati post finitam legationem, vel causam necessariam residentiam, in Curia poterunt conveniri.
 - 22 Non tenentur juramentum in iudicio delatum suscipere, nec jurare.
- Si causa sit tempore peritura, compelluntur litem contestari: imò si ex suspensione iudicii jus actoris deterius fiat, usque ad definitivam in causa prosequi debent.

CAPUT V.

Curia Principis superiorem non recognoscens, est forus omnibus subiectis communis, ut in ea quisque repertus possit conveniri, l. Necnon 28. §. Si cum, ex quib. caus. major. l. 11. in fin. tit. 7. lib. 6. Recop. ubi Azeved. Petr. Barbofa in l. 2. §. Legatis, num. 44. de judic. Anton. Fab. in ration. ad eundem text. Cujac. ad lib. 1. Digest. Salv. Julian. in l. Si legationis, de judic. & in cap. fin. de foro comper. Ant. de Martheis tract. de prologat. num. 48. Duaren. ad tit. de judic. ubi de for. comper. Parlador. differ. 10. num. 15. Alciat. disputation. lib. 2. cap. 21. Cur. Philip. part. 3. §. 5. ad fin.